

Natchnione usta umilkły Proroków

Małczyński @ Klonowski 1867

Pieśń na Trzy Króle

[Klon, t.I, pieśń 124, str. 207.]

1. Natchnione u-sta u-milkły Pro - ro-ków, A gło-sa - nielski ro-zległ się w Be - tle-mie:

Spełnione czasy niebieskich wy - ro-ków, Sło-woprze - dwieczne zstępu je na zie-mię.

2. Nieogarniony, w Trójcy niepojęty; – Przedwieczny w czasie swój początek bierze
– W łonie Dziewicy bez zmazy poczętj – Niosąc dla ziemi pokoju przymierze.
3. Ducha potęgę olśniewa D[z]iewica, – Poczęła w chwili, gdy na zwiastowanie
– Rzekła w pokorze: Pana Służebnica, – Niechaj się według słowa Jego stanie.
4. A nad Dziewicą schyloną w pokorze – Niebieskie Duchy z pieśnią się unoszą,
– W świętym zachwycie czczą wyroki Boże, – Cześć Wcielonemu w Matce Jego głoszą.
5. Miłości pieśnią z uczuciem nadziemskim – Uwielbiaj, ziemio, cuda w Nazarecie,
– Sercem powitaj w żłobku Betleemskim – Z Dziewicy świętj narodzone Dziecię.
6. Pierwiastki uczuć składają pasterze – Wiedzeni blaskiem gwiazdy Betleemu,
– Spieszą i Króle pokłonić się w wierze – Sprawcy zbawienia i Panu swojemu.
7. Dziecię i matka przyniesione dary – Z tklivém wejrzeniem od mędrców przyjmują:
– Wyraz miłości, to wyznanie wiary, – Nad wszystko serce, z jakim ofiarują.
8. Z rozlicznych krain ziemi okolicy – Bracia my różni zwyczajem i mową,
– Wiarą złączeni w tój świętj stolicy – Cześć Wcielonemu wzniesmy pieśnią nową.
9. Bo jednéj matki, synowie kościoła – W słodkim uczuciu chowamy wspomnienie
– Panny wybranéj przez usta Anioła, – Jój syna, który przynosi zbawienie.
10. My powołani od wschodu, [i] zachodu – Gwiazdą mistyczną Twój łaski o Panie,
– W nowém Betleemie, u świętego Grodu – Twój starój wiary składamy wyznanie.
11. Z kościołem świętym szczęśni sojusznicy – Za dar ten drogi, zakład Twój miłości
– Niesiem Ci Panie w przybytku świątyni- W jedności uczuć wyrazy wdzięczności.
12. Zbawco nasz drogi za Twojém natchnieniem – Ogłaszać mamy dzieło odkupienia.
– Wesprzyj nas, wesprzyj potężném ramieniem – A słabe serca duchem poświęcenia.
13. Potęgą wiary niech serca zdobyte – Miłością Ciebie zapalą się w pełni;
– Niech je uświęcą łaski Twe obfite – Tryumf Twój chwały w kościele się spełni!
14. Zachowaj, Panie, dnie dla nas drogie – Następcy Piotra Namiestnika Twego;
– Błogosławieństwo i dary Twe mnogie – Zsyłaj przez Niego dla ludu wiernego.
15. A gdy uczucie, co stłumić niezdola – Czasu potęgą i przemiany losu
– W dali od Braci, za Ojczyzną woła – Przyjmij wołanie pokornego głosu.
16. W obrazie wspomnień gdy myśl ma przywodzi – Ziemię rodzinną, wiarą Mieczysława*),
– W tój chwili serce ta pociecha słodzi, – W gronie narodów nie zgasła jój sława!
17. Pamięć, że Twoja potężna przyczyna – Czuwa nad nami o Niepok[a]lana
– Podnieca serca, uprosz więc u Syna – Łaski i dla nas, u naszego Pana. – Boga Rodzico! Amen.

*) - Mieszka.